

KARA MASKE

HAFTALIK - MECMUA

SAYI
23

Kızıl Maske

23

GÜYEKTEDE BİRİSİ DOLAŞI-
YOR. HEP BİRLİKTE ACIMA-
DAN 2-
TEŞ EDE
CERİNİZ

SİZİN SÖZDE ARKADAŞINIZ.
BU AVAZ AVAZ BAĞIRAN
HERİF Mİ?

SEN BURADA DUR VE
YABANCI KİMİ GÖRÜ
SEN VUR!

BİRİSİ
GELİYOR
GALİBA!

YOK, YANILMIŞIM, YABANCI
DEĞİLMİŞ! T Nİ SAR-
HOŞ OLMUŞ TA SAĞA
SOLA YIKILI-
YOR!

O SIRADA DE
MİRDEN KUVVET
İ BİR KOL...

ÇABUK OLALIM!
BU TARAFTAN
KİMSE YOKKEN
KAÇALIM!

NEDEN BANA
O KADAR SERT
DAVRANI
YORJUNUZ?

ARRASI VAR...

Maskeli Süvari 23

ARKASI VAR...

Yirmi beşinci sayımızla en
mükemmel gençlik dergisi
olmak iddiasındayız

Ahmet efendi, küçük evin eşğinde duruyor, endişeye göklere bakıyordu. Müthiş bir rüzgâr vardı. Gökleri karanlık bulutlar kaplamıştı. İhtiyar adam başını sallıyarak: "Büyük bir fırtına kopacak" diye söylendi.

Ahmet efendi, senelerdir baraj bekçiliği ediyordu. Bu baraj binlerce lira para sarf edilerek meydana getirilmişti. Aşağıda, nehri genişliğine kaplıyor, suları büyük bir göl halinde topluyordu.

Bekçinin işi ne zor ne de güçlü. Nehrin kenarında, üç kilometrelik mesafede bulunan elektrik santrali ile telefonla haberleşmek ve mühendisin ve receği emirlere göre barajın kapaklarını açıp kapamak. Şiddetli yağmurlar yağdığı vakit, barajın arkasındaki gölün suları gittikçe yükselirdi. O zaman bekçi hiç emir beklemeden bütün kapakları açardı. Barajın duvarı üzerinde, emniyet merdiveninin üzerinde kırmızı bir çizgi vardı. Suların hiçbir zaman bu kırmızı çizgiyi aşmamasına dikkat etmek lâzımdı.

Bekçinin baraja daha yakın olması için, elektrik santrali müdüriyeti, onabarajın hemen yakınındaki küçük tepenin yamacında mini mini bir ev yaptırmıştı. Bekçi, yetim kalan torunları ile beraber burada otururdu. On dört yaşlarında olan Fatma ev işlerini görür, ondan bir yaş daha küçük olan Nuri de, Fatmanın tek başına yapamayacağı işlerde, ona yardım ederdi.

Ahmet efendi, içeri girerek: — Hava bozacak, dedi. Göl suları bayığı dalgalanıyor. Müthiş bir rüzgâr var.

Tam bu sırada şimşek çaktı. Küçük oda, bir an için aydınlandı, sonra vadiye derin akisler bırakan bir gök gürültüsü işitildi. Arkasından bir daha, bir daha, Etraf uğulduyordu, adeta.

Fatma koşup kapıyı kapadı:

— Yağmur yağacak, dedi.

Ahmet efendi bir iskemleye oturmuş, acele etmeden çizmelerini giyiyordu. Fatmaya doğru dönerek:

— Evet, dedi. Hem de bu seferki pek şiddetli olacak. Sen şu ceketimi ver bakayım. Gidip şu baraja bir göz atacağım. Kapakları açmak lâzım gelecek galiba.

Meşin ceketini sırtına geçirdi ve kapıya doğru yürüdü. Nuri:

— Ben de geleyim mi büyük baba?

— Ne yapacaksın canım? Evde kal daha iyi. Baksana yağmura.

Nuri bir şey söylemedi ve tekrar yerine oturdu. Ahmet efendi kapıyı çarparak dışarı çıktı.

Çocuklar, pencereye koşarak

büyük babalarının arkasından baktılar. Fakat Ahmet efendi, çok geçmeden, bir perde teşkil eden yağmurda kayboldu.

Fatma işe koyuldu. Nuri ise pencerenin önünde, büyük babasının dönüşünü bekliyordu. İçerde derin bir sessizlik vardı. Yalnız aatin tıkırtısı duyuluyordu. Nihayet Nuri:

— Ne yağmur! dedi. Şimdiye kadar hiç öyle olmamıştı.

Fatma saate bakarak:

— Büyük babam nerede kaldı? dedi. Merak etmeğe başladım doğrusu.

Hakikaten de emniyet merdivenine kadar gidip gelmek en fazla on, on iki dakika sürerdi. Halbuki Ahmet efendi gideli yirmi dakika olmuştu.

Nuri:

— Bir şey mi oldu acaba? dedi.

Biribirlerine baktılar. Bu yağmurda, ıslak toprakta ayağı kaymış ve göle düşmüş olabilirdi. Bu korkunç bir ihtimaldi, böyle bir şeyi akıllarına getirmek istemiyorlardı.

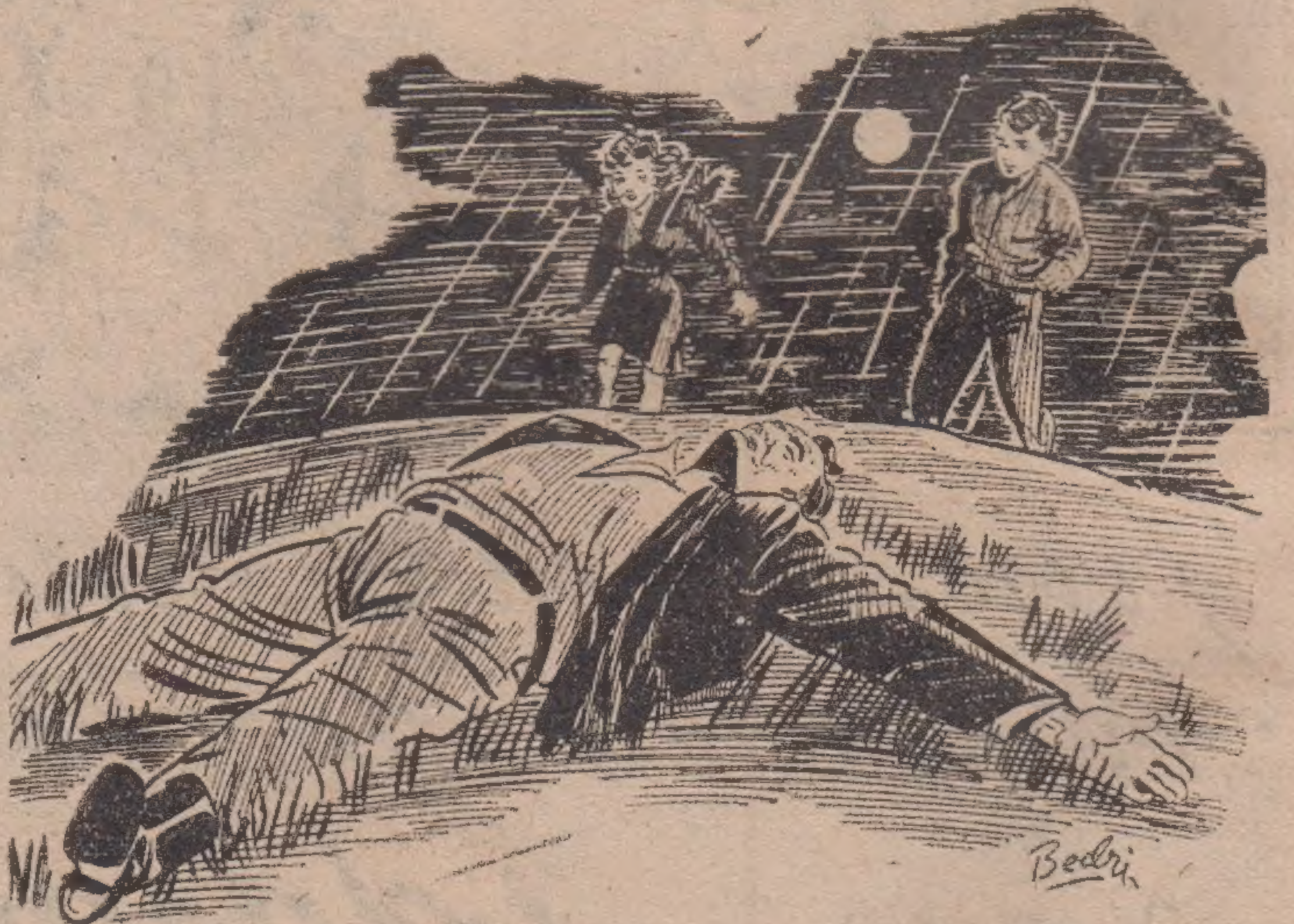
Birkaç dakika daha beklediler. Fakat giden gelen yoktu. Nihayet Nuri:

— Dayanamıyacağım, dedi. Gidip bir bakayım.

Fatma:

— Ben de geliyorum.

Diyerek duvarda asılı duran atkısını çekerek aldı.

Giyinip dışarı çıktıkları zaman ortalık kararmıştı. Yağmur hâlâ aynı şiddetle yağıyordu. Biran içinde sırsıklam oldular. Fatma:

— Feneri alayım, karanlıkta bir şey göremeyiz, dedi.

Biraz sonra elektrik feneri -nin ışığında, vicık vicık çamurlara basarak, baraja giden yola iniyorlardı. Birkaç yüz metre ilerlemişlerdi ki, birden arkalarında bir inilti duydular. Fatma feneri o tarafta çevirdi. Ahmet efendi boy lu boyuna yere yatmıştı. Nuri:

— İyi ki suya düşmemiş, dedi.

Hemen ona doğru koştlar. İhtiyar adam onları görünce:

— Düştüm, dedi. (Acıdan konuşamıyordu) Ayakım çıktı mı, kırıldı mı nedir? Neyse, o bir şey değil. Siz baraja bakın, Fatma kızım, kapakları açın. su kırmızı çizgiyi çoktan geçmiş!

Fatma:

— Eyvah! dedi.

Nuri:

— Evvelâ büyük babamı eve götürürelim, diye teklif etti.

Fatma bir kolundan, Nuri diğer kolundan tutarak, ihtiyarı yavaş yavaş ayağa kaldırdılar. Ahmet efendi hâlâ:

— Siz beni bırakın, baraja bakın, diyordu.

İhtiyar adamı, mümkün olduğu kadar acele ederek, eve götürüp yatağına yatırdılar. Sonra Fatma evin ön tarafında bulunan odaya geçerek, kapakları işleten manivelâları başına geçti. Evvelâ b'incisinin kolunu, bütün kuvvetiyle aşağıya çekti, fakat ilk kapakğın açıldığını haber veren kırmızı işaret yanmadı. O zaman Fatma:

— Büyük baba! Merdivenler işlemiyor! diye seslendi.

Odaya Nuri girdi:

— Büyük babam: "Aşağıdaki çarkı işletin" diyor d'ye bağırdı.

Fatma olduğu gibi, başına atkısını almadan dışarı fırladı. Arkasından Nuri geliyor, elektrik feneri ile yolu aydınlatıyordu. Barajı kurtarmazlarsa suyun baskısı altında duvar yıkılacak, su hücum ederek daha aşağıda olan köyleri basacak, belki de yüzlerce insanın hayatına mal olacaktı.

Fatmayla Nuri hızlı konuşuyorlardı. Daha emniyet merdivenine gelmeden evvel, kırmızı çizginin görünmediğini, suların onu örtmüş olduğunu gördüler. Bütün baraj, suyun baskısı altında âdeta sarsılıyordu. Nur'in ayağı kaydı. Az kal -sın düşüyordu. Fakat Fatma -

nın koluna tutundu. Çarkın başına gelmişlerdi. Nuri tekerleğin kenarını tuttu ve var kuvvetiyle aşağıya doğru çekti. Fatma da öbür tarafa geçmiş, çarkı itiyor, çevirmeğe yardım ediyordu. İkisinin kuvveti birleşince, çark, gıcırtyla, yavaş yavaş dönmeğe başladı. Arkadan şelâle sesine benzer b'ır sısırtı işitildi. Birinci kapak açılmıştı. Bundan sonrası artık o kadar güç değildi. Çark döndükçe sırayla diğer kapaklar açılıyordu. Fatma ile Nuri yağmur altında sırsıklam olmuşlardı, fakat birbir'lerine sevinçle bakıyor, gülümsüyorlardı. Çünkü barajı kurtarmışlardı.

Müjde!

12 Nisan ???.

Türk Gençleri için bir sevinç günü olacaktır...

Çünkü

Gençlik Âlemi

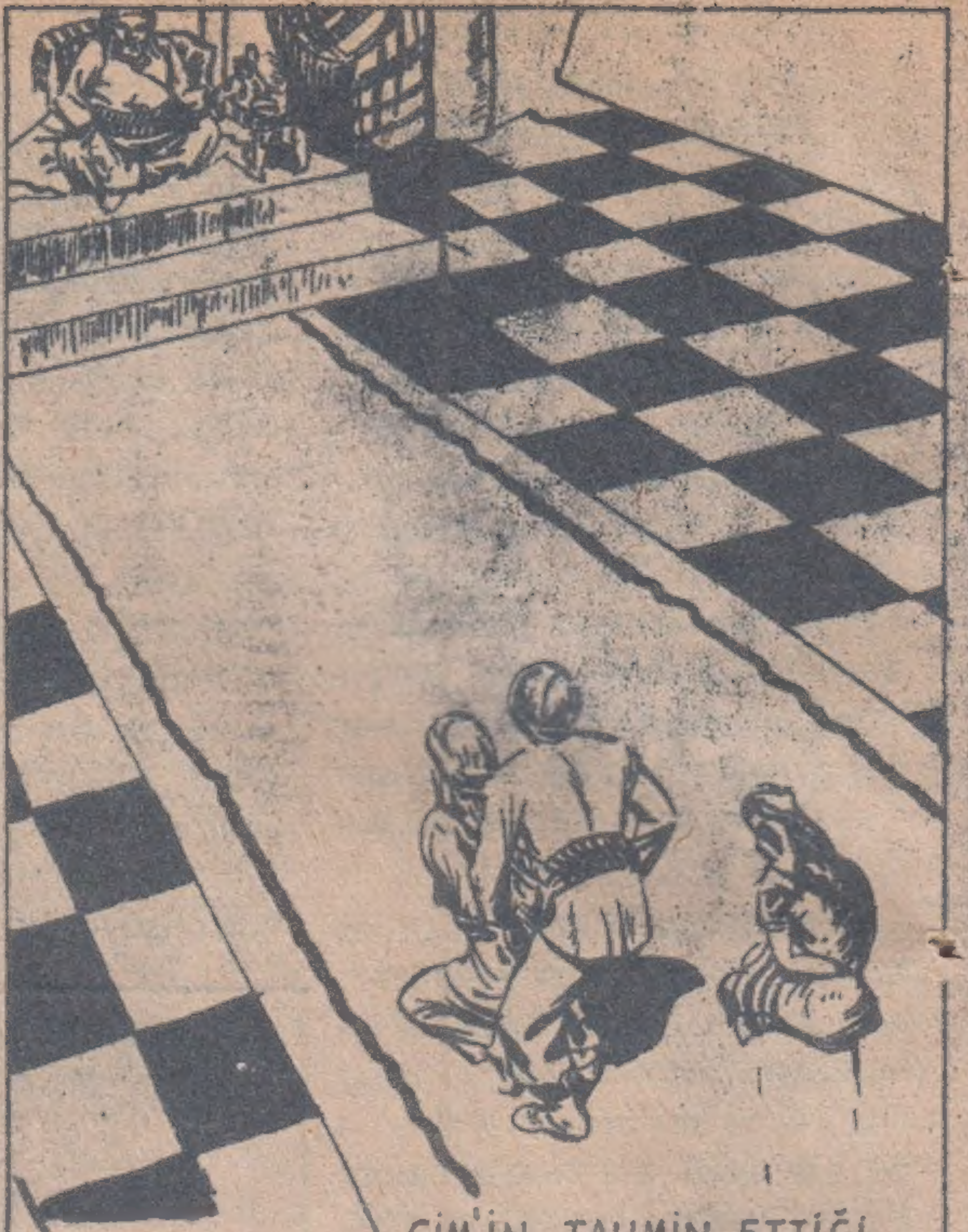
Çıkıyor!..

ORMANLAR HAKIMI

23

CİM

BİR NÖBETÇİ: "MULLAH'I KİM GÖRMÜK İSTİYOR? DIYE BAĞIRDI. CİM'i YAKALAYAN ADAM KORKUYLA: "BU YABANCILAR GÖRÜLMESİ YASAK EDİLEN KARA NEHİRİ GÖRDÜLER..." DEDI

CİM'İN TAHMİN ETTİĞİ GİBİ "KARA NEHİR" KELİMESİ MULLAH'IN HUZURUNA ÇIKABİLECEK BÜTÜN KAPILARI AÇIYORDU. NÖBETÇİ ONLARA DİZ ÇÖKMELERİNİ

EMRETTİ. MULLAH SERT BİR SESLE: "GÖRÜLMESİ YASAK EDİLEN KARA NEHİRİ GÖRDÜNÜZ DEMEK? KİM SİNİZ? ANA SÖZE KARIŞTI. "BİZ YOLUMUZU KAYBETMİŞ İKİ-

MULLAH ZALİM BİR TAVIRLA GÜLDÜ: "HAYATINIZI DA KAYBETTİNİZ! KAFALARINI KESİN!"

NIAGARA NEHRİNDEN ÇIKMAK ÜZEREYDİLER. KIZILDERİLİLER PEŞLERİNDEN AYRILMIYORLARDI. NİHAYET DENİZE ULAŞMIŞLARDI. KIZILDERİLİLER DENİZE AÇILMAYA ONLARI TAKİP

ETMEYE CESARET EDEMEZDİLER ARTIK! ULFRUN'UN ADAMLARI YOLLARINA DEVAM ETMEK İSTEDİLER AMA...

... FAKAT KÜREK ÇERMeye, YELKEN KULLANMAYA KUVVETLERİ YOKTU. RÜZGÂR ONLARI DENİZİN ORTASINDA ÇEVİRİP DURUYORDU.

NİHAYET RÜZGÂR ONLARI NEWFOUNLAND İ SAHİLLERİNE ATTİ. VE GEMİ KAYALARA PARAK PARAK PARÇALANDI.

Merdivendeki ADAM

— 23 —

Demek Teuber dilini tutmamış, her şeyi anlatmıştı. Dr. Kuncce işi haber alınca, çok kızdı. Amel'at odasının anahtarını istedi. Anahtar ortada yoktu. Herkes birbirine girdi. Nancy anahtarı cebinden düşürdüğünü tahmin ediyordu. Bir aralık odama gittim. İçeri girer girmez gözüme ilk çarpan şey anahtar oldu. Onu derhal göze çarpacek bir şekilde, masanın üzerine koymuşlardı. Katil bunu yapmakla ne demek istiyordu acaba? Koşup Dr. Kuncce'a söyledim. Adamcağız şaşırıp kaldı. Hastanede ak'a sığmaz şeyler oluyordu. Kendisi de gayet mesuliyetli bir mevkii işgal ediyordu. Her şeyin kendisinden bekliyorlardı. Bu anahtar meselesi onu bütün öfkelenirdi:

— Koridorda kimse tek başına dolaşmasın, dedi. Anlaşılan katil birini daha vurmak istiyor.

— Ya katil içim'zden, hasta bakıcılardan biriye.

Doktor, bir şey söylemeden şaşkınlıkla yüzüme baktı. Nihayet:

— Bir şey'er yapmalı, polise haber verin. Dedi. Yoksa bana öyle geliyor ki bir cinayet daha olacak.

Evet, katil bir'ni daha öldürecekti. Bu kim ilabilirdi? Anahtarın benim odama konması ihtar mahiyetinde bir şey miydi? Düşünerek dışarı çıktım.

Beklememize rağmen, bir fev kalâdelik olmadı. Anlaşılan ka

til henüz kararım vermemiş ve ya yapacağı, şeyden vazgeçmişti. Maamafih hastanede de dikodular devam ediyordu. İş Kenwood Ladd'in tevkifi ile halledilmiş o'madı. Bir defa cinayetle hiçbir alâkası olmadığı iddia ediyor, herhangi bir itirafta bulunmuyordu, sonra elde mühim bir delil yoktu. Vaziyet bu şekilde iken herhangi bir şeye baş vurulamazdı.

Bir sabah gazeteleri karıştırırken şu satırlar gözüme çarptı:

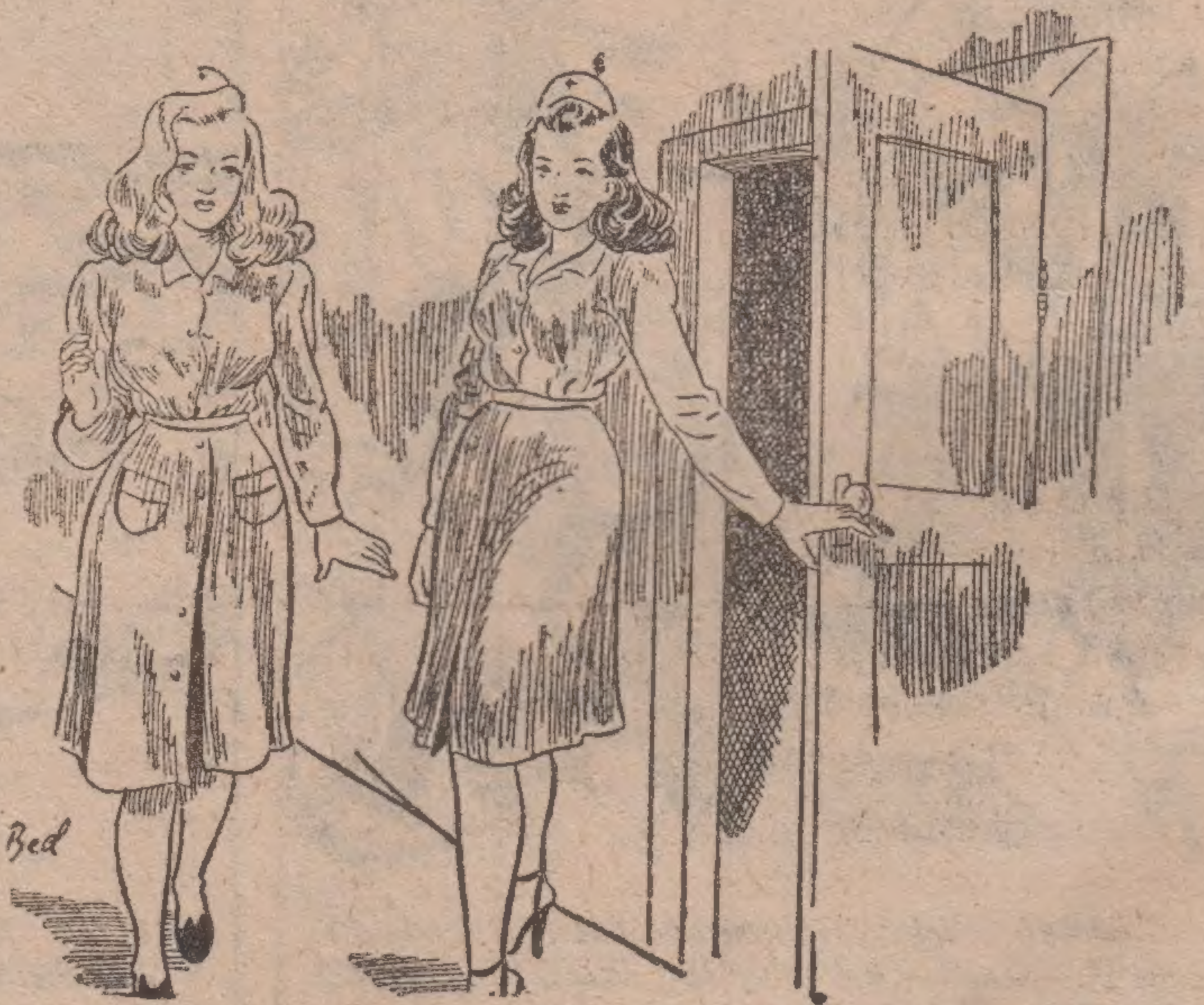
"Bu sabah Saint Malachy kilisesinin bodrum katında bir zencinin çıplak cesedi bulunmuştur. Bu bodrumun arka kapısı her zaman açık tutulduğu ve yersiz yurtsuz kimselerin bazı geceler burada barındıkları malumdur. Zencinin

hüviyeti meçhuldür. Ceset morga kaldırılmıştır."

Aklıma bir şey geldi. Morga telefon ederek "7 Temmuz gecesi hastanem'zden morga teslim edilen cesedin fişi eksik, dedim.. lütfen bakar mısınız? Bir zenciydi galiba."

— 7 Temmuz gecesi hastanemizden morga gönderilen ceset bir beyazın cesedidir. Hastanem'zden ne o gün ne de ondan sonraki günlerde bir zencinin cesedi gönderilmemiştir, dediler.

Hemen Dr. Kuncce'a haber verdim. Beraber morga gittik. 7 Temmuz gecesi morga teslim edilen cesed.. Peter Melady'nin cesedi idi. Katil ona aynı gece ölen zencinin pijamasını giydirmiş. Omuzuna zenciye ait fişi ilıstirmişti. Doğrusu çok kurnaz davranmıştı. Peter Melady'yi morgta aramak kimsenin aklına gelmezdi. Peter Me-

lady'yi morga giden arabaya koyduktan sonra zencinin cesedi alıp kilisenin bodrumuna götürmek isten bile değildi. Arka sokaklar gayet tenha, gece karanlıktı. Katil bundan istifade ederek zenciye kiliseye götürmüştü, şüphesiz uyandır - maz düşünceyle bodruma bırakmıştı. Fakat bir şey unutmuştu. Zenciye giydirmemişti. Beni de kuşkulandıran şey bu olmuştu.

O gece zencinin cesedini aşağı indiren Teuberi sorguya çektiğimiz zaman, adam korkudan ne söyleyeceğini bilemedi. Ölülerin bulunduğu odanın kapısını açık bırakmak yasaktı. Halbuki Teuber'in bunu yaptığı meydandaydı. Teuber adamın kapısını açık bırakmış, katil de içeri girerek cesetlerin yerini değiştirmiş, sonra zenci yi alıp götürmüştü. Teuber kapıyı kapadığını söylüyordu. Fakat işin ne kadar mühim olduğunu kendisine anlattığımız zaman:

— Evet, dedi. Bir ara uzaklaştım, dedi. Servis kapısı kapanmadan, hademelerin odasında asılı olan paltomu almak istiyordum. Bu zaman zarfında katilin içeri girip cesetleri değiştireceğini ben ne bileyim. Böylece muammanın Peter Melady'ye dair olan kısmı çözülmüş oldu. Fakat katil hâlâ bulunmamıştı.

XI

Bir akşam odama girdiğim zaman, koltukta bir adamın oturduğunu gördüm. Şapkasını arkaya atmış, ayaklarını bir iskemlenin üzerine koymuştu.

— Leary! diye bağırdım.

Hemen yerinden fırlayarak:

— Şş...ş. dedi. Geldiğimi kimse bilmiyor. Evvelâ âseni görmek istedim.

— Leary.. seni o kadar bekledik ki.

— Biliyorum. Ben de onun için acele ettim. Çok işim vardı, fakat işlerimin arasında sana bir hediye almağı unuttum.

Cebinden bir kutu çıkardı. İçinde bir nişan yüzüğü vardı.

Leary her şeyi düşünmüş, polise uğrayıp oradan malûmat almıştı fakat bir de beni dinlemek, cinayetle ilgili gördüğüm şeyleri öğrenmek istiyordu. Ona bütün bildiklerimi anlattım. Beni dikkatle dinledikten sonra, birkaç hastabakıcı çağrımamı söyledi. Koridorda, cinayet gecesi olanları, bir piyes prova eder gibi tekrar ettik. Leary asansöre girip elektriği söndürdü, tekrar dışarı çıktı, bir iki yere telefon etti. Sonra bana:

— Dikkat et, dedi. Yalnız

K a r a M A S K E

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Füllen
Idare Eden

Yazı İşleri Müdürü
H A M İ D Ş E N D Ü R

Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer:

Kapak: Alâeddin Kral Mat.

İç baskı ve dizgi: VAKIT
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu, Kat: II

Posta kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI

Yıllık 780, altı aylık 390 Kırş.

Sayısı: 15 Kuruş

Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 23

29 MART 1948

kalmamağa bak. Tehlikededesin. Ben polise gidiyorum.

Arkasından koştum:

— Leary! katilin kim olduğunu biliyor musun?

— Katiyetle bir şey söyleyemem ama kim olduğunu tahmin ediyorum.. zaten biraz düşünürsen sen de anlarsın. İyi geceler, dediğim gibi yalnız kalma.

Leary gittikten sonra çamaşır odasına gittim. Oda karanlıktı. Elektriği yakmak istedim. Birden birisi elimi yakaladı. Korkudan bağırdım. Birden başıma ağır bir şey indi. Kendimi kaybettim.

Ayıldığım zaman yanıbaşım da Leary'nin durduğunu gördüm. Arkasında hastabakıcılar la Dr. Kunce ve polisler vardı. Leary:

— Geçmiş olsun Sarah, dedi.

Ertesi günü Dr. Kunce'un odasına, polisler, hastabakıcılar ve Doğu servisinde çalışan hademeler toplanmıştı. Leary ortada, ayakta duruyordu:

— Cinayetin nasıl yapıldığını, katilin kim olduğunu size söylemeyi vaadetmiştim. diye söze başladı. Gerçi kolay oldu ama muammayı çözmüş bulunuyorum. Bir defa hemen anladım ki, Dr. Harriganın öldürülmesi evvelden tasarlanmış bir cinayet değildi. Öyle olsaydı katil daha kurnazca hareket eder, her şeyi ona göre tertiplerdi. Cinayet sonra, herkes katille elbirliği etmiş gibi izleri silmeğe, delilleri yok etmeğe çalışmış. Bunun sebebi düşündüm ve.. bir takım neticeler çıkardım: "Bn. Melady" ameliyatı Dr. Harriganın yapmasını istemiyor, orada bir kin olduğu için doktorun babasını öldüreceğinden korkuyordu.

(Arkası var)

20.000
vakt

6

SAIB, ŞU TARAFA BAK!

"SABU, TANRISININ" TUHU-BER YANARDAĞIDIR. UÇ YILDAN BERİ SONUKTU. TEKRAR FAALİYETE GEÇTİ. LU GER VE ADAMLARI O TEPEDE İDİ

BİR YOL BULMAK İÇİN UÇ GÜN BU KAYA VE KAR ÇIKMAZINDA DOLAŞTIK. YORGUNLUK VE AÇLIK-TAN BİTAP İDİK. GECE-Yİ GEÇİRMEK ÜZERE KÜÇÜK BİR GÖLÜN KUYTUSU BİR KENARINA SIKINDIK.

ÜMİDİNİ KESNE SAIB ALLAH BİZİ YARDIM EDECEK!!

KE-SAR, GÖLDE BALIK AĞAC LARDA MEYVA BULURSAK YA SARIZ!

İNSALLAH! BURADA BİR MAĞARA VAR

ACAIP! KE-SAR POLİS HAFİYESİNDEN FARKIN YOK. BU MAĞARAY NASIL BULDUN?

YERDE TAZE AYAK İZLERİ VAR. TAHTA DA VAR!

HERHALDE KAÇAKÇILARINDIR!

ODUNLARI YAKIP ISINDIK. AMA YORGUNLUK VE UYKU BİZİ YENDİ...

BİR UYURKEN, GÖLÜN KENARINDA İLERLİYEN BİR QURUP VARDI...

BÜYÜK BİR GÜRÜLTÜ İLE UYANDIK...

KUP... İÇİN... ANLA CAÇH-PA TABU!

KESAR, NE DİYORLAR ANLA DİN Mİ?

SEFLERİ, BİZİ ESİR ALDIGINI SÖYLİYOR. BÜYÜK TANRI SABU. BÖYLE EMREDİYOR! SAIB, KURTULDUK DEMEK TIR!

ARKA! VAR...

Mandrake

23

ESRAK PERDESİ YIRTILI
YOR...

A. ABDULLAHLA SAVER
FAKAT BEN ONLARI
ÖLDÜRMEMİŞ MİYDİM?
TREN'DEN ATMA MIŞ-
MIYDIM BU İMKANSIZ!

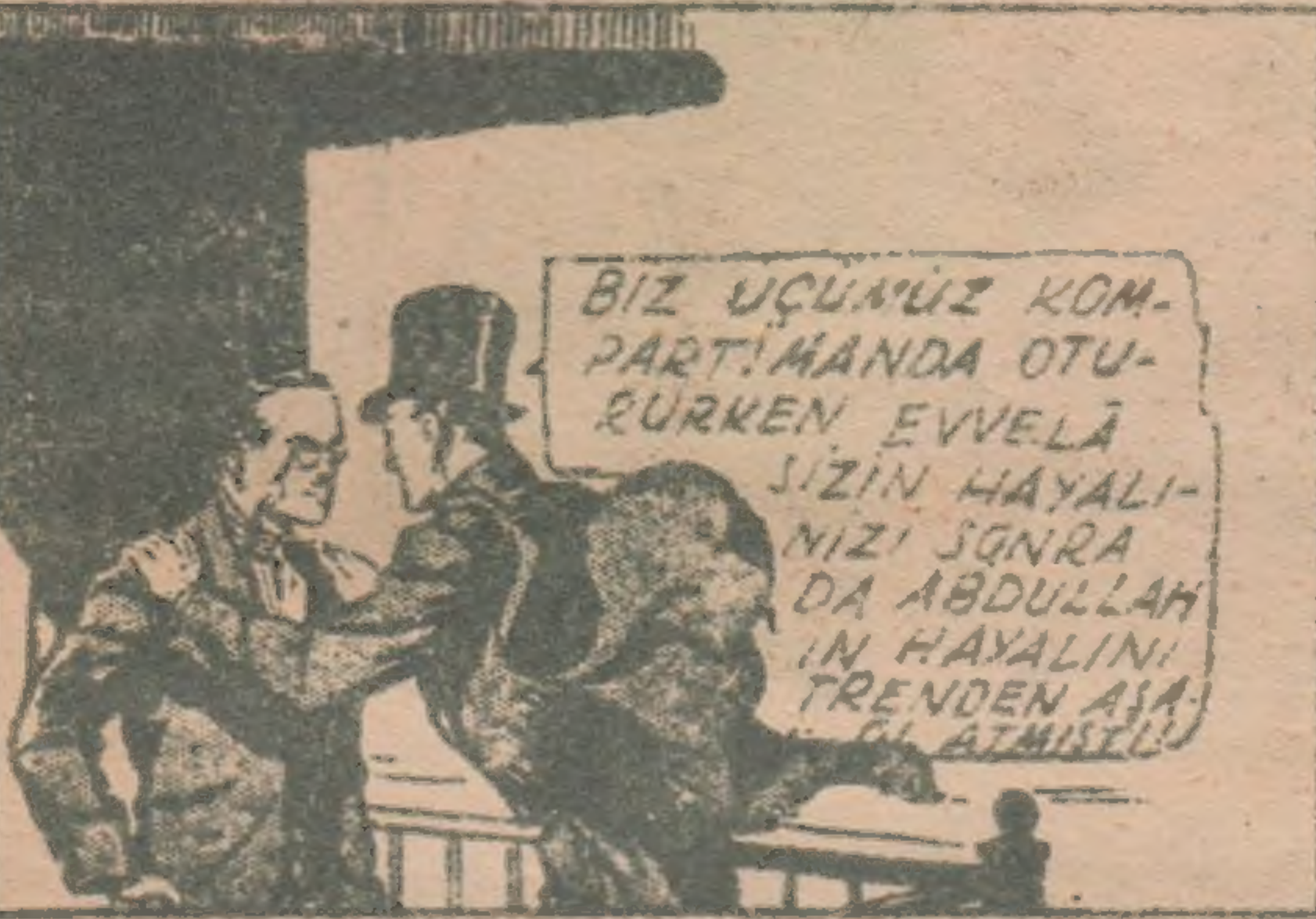

KOBRA
NIN AIA-
NI MAND-
RAKE
NIN KAY-
SOLUŞU-
NU SEY-
REDER-
KEN İKİN-
Cİ BİR
SÜRPRİZ
İLE KAR-
ŞILAŞI-
YOR...

ONLAR ÖLMÜŞ-
LERDİ. GÖZÜM
İLE GÖRDÜM.
NASIL DIRİL-
DİLER!
HAYRET!

BU ADAM NE SÖYLÜYOR?
BEN ONU İLK DEFA GÖ-
RÜYORUM.

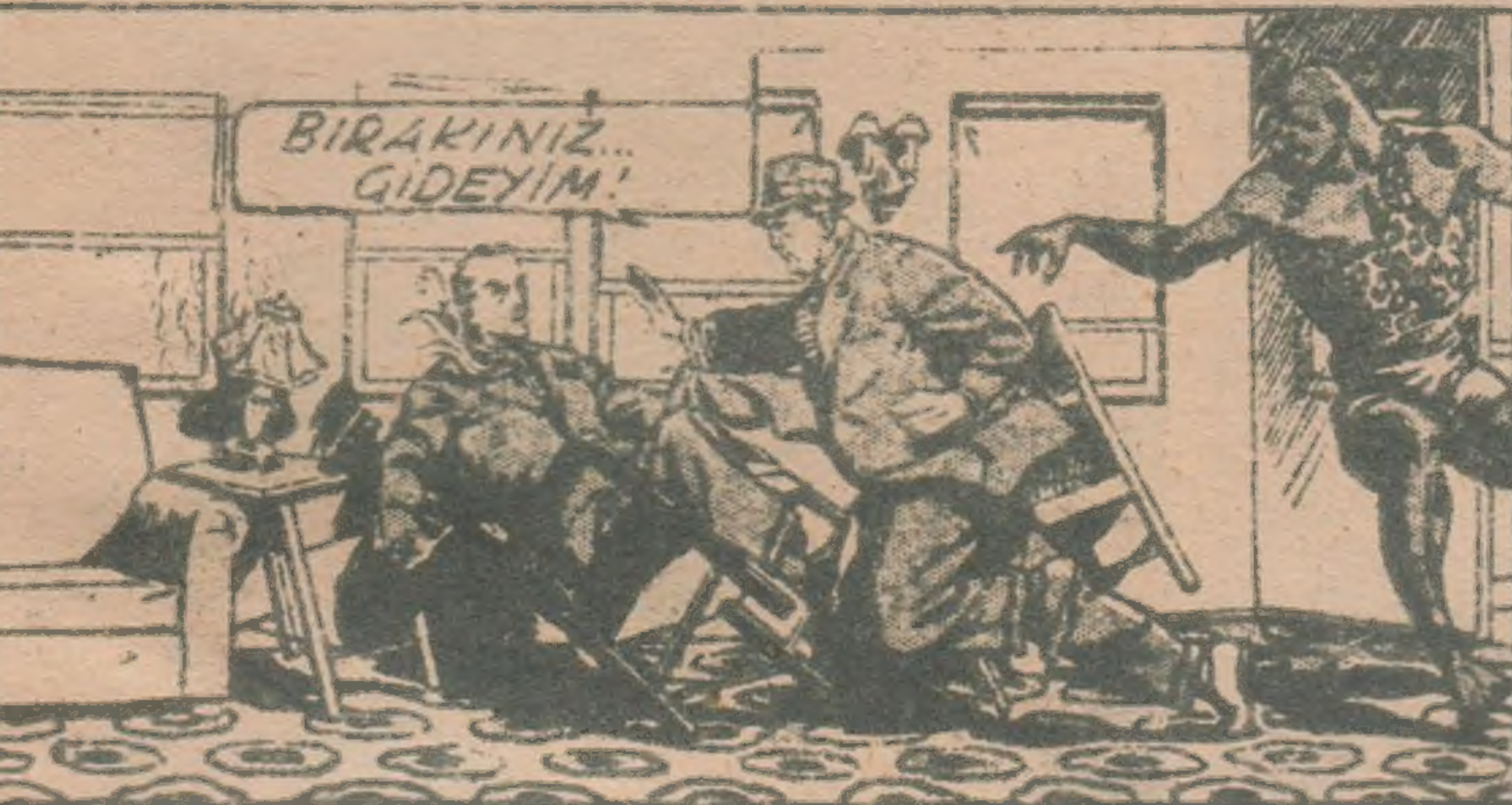

BİZ UÇUNUZ KOM-
PARTİMANDA OTU-
RURKEN EVVELÂ
SİZİN HAYALI-
NIZI SONRA
DA ABDULLAH
IN HAYALINI
TREN'DEN AIA-
CI ATMIŞTI!

DAHA EVVEL BİRŞEY
SÖYLEMEKLİĞİNİN
SEBEBİ SİZİ L'RKÜT-
MEMEK İÇİNDİR ARADI-
ĞIMIZ ADAM
BUDUR!

KOBRA
NIN
AJANI
BİRDEN
BİRE
ABDUL-
LAHIN
ELİN-
DEN
SIVRIL-
DI...

BIRAKINIZ...
GİDEYİM!

BİR YERE
GİDEMEZSİN!

SAVER!
SİZ YARA-
LI SINIZ!

AH! BACA-
ĞIM.. ZAN-
NEDEPSEM
KIRILDI

ARKADAŞIM BİR
KAZA GEÇİRDİ BAY
KONDÜKTÖR, AYA-
ĞI BURKULDU!

MAALESEF
BU KAZADAN
ŞİRKETİMİZ
MESUL DEĞİL-
DİR BAYIM

BAY TEKİN 23

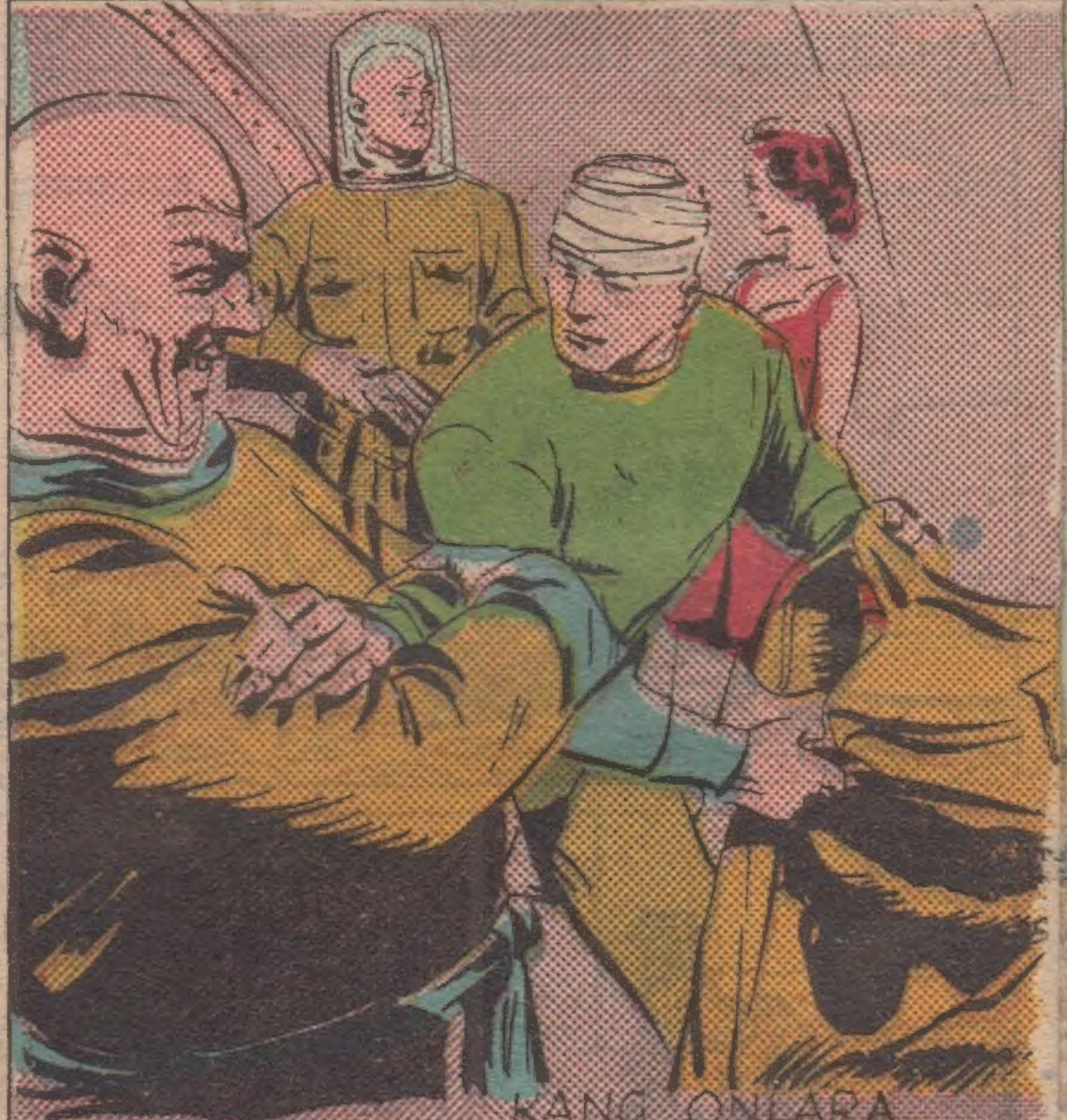

ERİTEN IŞIK BİR YILDIRIM HIZIYLA BU ACAYIP YARATIĞI TAKIP EDİYORDU. BÜTÜN SURATINE RAĞMEN ARMOSAUR IŞIĞIN ÖLDÜRÜCÜ DARBESİNDEN KURTULA-

MADI. BAYTEKİN ESİR ROLÜNÜ ELDEN BIRAKMIYARAK IŞIK VEREN MAKİNEYİ İNCELEDİ. KANG NEŞELİYDİ. "MONGO YILDIZINI OLDUĞU GİBİ ORTADAN KALDIRACAĞIM", DİYORDU.

ZUGO. "TESİRİ ÖBURU KADAR ŞİDDETLİ OLMAYAN İKİNCİ BİR ERİTEN IŞIĞIM VAR. DEFTO, KÖRUYUCU ELBİSENİN KUVVETİNİ VE TABANCANIN IŞIK GÖNDERME MESAFESİNİ DEĞİŞTİRME DEN KUBBEYE ATEŞ ET. BURAYANÇ BİR ŞEY OLMAYACAK", DEDİ.

KANG ONLARA MEMNUN BİR TAVIRLA EMRETTİ. "BU RUBEYİ KUBBEYE ATEŞ EDERER YAPACAĞINA AYNI ELBİSEYE BİRÜMLÜS BİRİN SAN ÜZERİNDE YAP SIN". BAY TEKİNİN TEHLİKELİ BİR PROJESİ VARDI. BANA ATEŞ ETSİN. OLMAYACAK", DEDİ.

Haftaya : **KORKUNÇ TEŞEBBÜS**